

Houtjetouwtje

Vos scheidt op (4+)

HANDPOPPEN PROMOTEN VERSE GROENTEN

Mieke Zijlmans 1 maart 2019

Gezien op 28 februari 2019, Centrale Bibliotheek Rotterdam

Een wortel vervult de rol van woordvoerder en twee aubergines dragen een spandoek: de verse groenten demonstreren. Deze handpoppen-in-groentevorm eisen een plek in *Vos scheidt op* (4+), de nieuwe *Vos en Haas*-voorstelling van poppentheatergroep Houtjetouwtje. Deze vrolijke, swingende voorstelling gaat over eten. De dieren gaan koken, maar over wat goed eten is hebben ze heel verschillende ideeën. Houtjetouwtje gebruikt jeugdtheater om verse groenten te promoten.

Vos en Haas hebben geen eten meer. Verder dan een enkel worteltje strekt hun voorraad niet. Daarom gaan ze bij Uil op bezoek, die moet maar eten maken. Uil zet voor ieder een kommetje neer. Tot grote verbazing van Vos en Haas bestaat het eten van Uil echter uit poeder in pakjes dat hij mengt met water: zijn instant-soep en -aardappelpuree zijn in een mum van tijd klaar. Maar is dat eten ook lekker? En gezond? Vos vindt van niet: 'Ik kook altijd vers!', is zijn credo. Blikken en pakjes komen er bij hem niet in. In een enorme pan maakt Vos soep. Alle (namaak-)groenten die hij kan vinden gaan erin. De boodschap aan de kinderen in de zaal is helder: je moet verse groenten eten.

Vos schept op (4+) is de derde voorstelling die het driemanschap Houtjetouwtje maakt naar aanleiding van de prentenboeken van Sylvia Vanden Heede, geïllustreerd door Thé Tjong-Khing. Spelers Arjen Dijkstra, Luca Stappers en Casper Oorthuys gebruiken zowel handpoppen van ongeveer een meter hoog als kartonnen silhouetten, waarmee ze suggereren dat de dieren zich over grote afstanden verplaatsen. Het doeltreffende decor heeft twee kanten: de voorkant is een boekenkast en dus binnen. De achterkant is boomschors en dus buiten.

De drie zijn uitstekend op elkaar ingespeeld. Vloeiend zetten ze met zijn drieën één grote brede inbreker neer: in het midden het hoofd, aan weerszijden van het decor een gehandschoende hand. De handpoppen zijn even simpel als doeltreffend uitgevoerd. Zo heeft Vos een trui aan waarvan de manchetten open zijn gewerkt. Terwijl Stappers zijn hoofd en zijn rechterhand aan Vos leent, steekt Oorthuys zijn linkerhand door de linkermanchet: zo bespelen ze met zijn tweeën één pop.

Sterk is ook de vondst om van de kartonnen instantsoep- en pureepakken handpoppen te maken. De pakken hebben ogen en een mond, ze zingen en dansen. De voorstelling overtuigt het meest wanneer de poppen dominant zijn, wanneer de aandacht vooral naar hen uitgaat. Minder sterk is die wanneer de spelers, dansend in gestreepte T-shirts, de aandacht vooral op zichzelf vestigen.

Vos schept op leunt sterk op liedjes, op hiphop en latin muziek. De kinderen in de zaal deinen voluit mee. Door het accent te leggen op de liedjes, ontstaat er echter niet echt een verhaallijn. Van elk liedje en elk sketchje is de bottom line dat verse groenten eten belangrijk is. Bij het verlaten van de zaal krijgen de kinderen ook nog eens worteltjes, schijfjes komkommer en cherrytomaatjes aangeboden bij wijze van snoep. Voor wie de boodschap dan nog altijd niet heeft begrepen.

Foto: Moon Saris / Spel Arjen Dijkstra, Casper Oorthuys, Luca Stappers

Tekst en illustraties Vos en Haas: Sylvia Vanden Heede, Thé Tjong-Khing